

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnishvu prejemani:

celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Kranjska ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izloži vsek dan svojo izjavo in pravi.

Inserti veljajo: peterostopna peti vrsta na enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posredovanja štovišča velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpsolave naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 88.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:

celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:

celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakma. Upravištvu: Kranjska ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 88.

Pogajanja za laško pravno fakulteto.

V četrtek se hoče min. predsednik baron Bienenrth pogajati z Jugoslovani zaradi ustanovitve laške pravne fakultete. Jako značilno je, da stopi vlada ravno s tistimi činiteljmi, ki so najbolj prizadeti v celi stvari, v zadnjem trenutku v dotiko, ko ima že veliko večino na svoji strani. Ob tej priliki bodo Slovenci min. predsedniku pojasnili svoje stališče ter mu tudi označili pogoje, pod katerimi privolijo v ustanovitve laške pravne fakultete. Lojalno priznamo, da imajo Lahi prav tako pravico do lastnega vseučilišča, kakor mi Slovenci. Stringjati se pa ne moremo s tem, da bi Lahi dobili na naše stroške, v našo veliko škodo svojo pravno fakulteto, mi pa ničesar. Dokler nam Lahi ne privoščijo niti slovenskih ljudskih in srednjih šol po slovenskem Primorju, kaj šele drugih šol, toliko časa jih tudi mi ne moremo podpirati, temveč moramo celo z vsemi močmi in sredstvi nasprotovati njihovi zahtevi.

Nemci nečajo absolutno ničesar vedeti o kakršnikoli kompenzaciji, ki bi se dala nam Slovincem. Zahtevajo celo za to, da napravijo uslugo Lahom, protiuslugo, ki naj bi obstajala v tem, da se tržaško šolstvo izpopolni v nemškem smislu. In ker tvorijo Nemci vladno večino in se člani vlade, kakor Hohenburger, direktno identificirajo z nemškimi strankami, tedaj pač ne smemo pričakovati, da bo vlada ugodila našim opravičenim zahtevam. Morda nam hoče iz milosti vreči kako drobtino, toda z drobtinami pač ne bomo in ne moremo biti zadovoljni. Taka drobtina naj bo kaka posamična docentura na praški ali krakovski univerzi. Če misli baron Bienenrth s tem zadovoljiti Slovence, se pač moti.

Jugoslovani se pogajajo tudi z drugimi Slovani, posebno med člani „Slovenske Enote“ se vrše pogajanja. Nekateri Čehi sicer priznavajo in tudi podpirajo našo zahtevo po lastnem vseučilišču, obenem pa nečajo s principielnega stališča odreči vsake podpore Lahom. S tem pa kažejo, da ne razumevajo prav sedanjega položaja. Danes pač ne gre za vprašanje laške pravne fakultete, torej za kulturno vprašanje Lahov, temveč za eminentno politično vprašanje, od katerega je po izreku min. predsednika odvisno življenje seda-

nje vlade, sedanjega sistema. Upamo pa, da bodo Čehi spoznali pravi položaj, obenem pa tudi uvideli, da gre nam Jugoslovonom za najvažnejša kulturna in politična vprašanja. In če se pri teh vprašanjih vled krivde enega dela češke delegacije razbije „Slovenska Enota“, tedaj moramo odkrito priznati, da ta parlamentarna zveza nima za nas Jugoslovane prav nikakega pomena več. Nemci se veselijo, da pride do razdvajanja. Veselje je nekoliko prezgodnje! Politiki v „Slov. Enoti“ bodo menda še o pravem času spoznali resnost sedanjega položaja ter šli tisto pot, katero jim predpisuje slovenska vzajemnost.

Glede Poljakov se sliši, da nam hočejo nekaj privoliti. Ne ve se pa, v čem naj obstoji ta kompenzacija. Kakor smo že omenili, s kako docenturo bi se pač ne zadovoljili. S tem bi se nas imelo direktno za norec. Kot realni politiki prav dobro vemo, da hočejo Poljaki s tem edinole prikriti in utajiti, da na njihovi politiki ni prav nič slovenskega in da jim gre predvsem za ohranitev sedanjega vrvice, ki vzdržuje sedanjo nam sovražno vlado, sedanji krivični sistem, pri katerem pa se Poljaki prav dobro počutijo.

Vse okoliščine kažejo, da ne moremo dosti pričakovati. Toda vsemo se bodo naši poslanci krepko postavili za naše zahteve. Ni jim treba gledati ne na levo ne na desno, temveč popolnoma neobzirno naj nadaljujejo boj zoper vse tiste činitelje, ki nasprotujejo našemu kulturnemu napredovanju.

Jezikovno vprašanje pri naših uradih.

Iz Prage, 20. junia.

Bivši trgovinski minister državni poslanec dr. Fiedler je na nekem shodu rekel, da se še vse premalo brigamo za svoje jezikovne pravice pri raznih državnih uradih. Težiče vsega našega jezikovnega boja so sodišča. Kjerkoli in kadarkoli se govori in razpravlja o jezikovnem vprašanju, je vedno vpoštevati kot splošno veljaven tip vsakega urada sodni urad. Po tem se je uravnavalo tudi naše jezikovno pravo. Toda to je enostranost, kajti vsaj se gre vendar tudi za jezikovno vprašanje pri drugih političnih uradih, predvsem pri finančnih in političnih uradih, ki go-

spodarsko, socialno in kulturno globlje posezajo v življenje našega ljudstva nego sodišča. Toda ureditev jezikovnega vprašanja se ne sme ustaviti pri teh državnih uradih, temveč se mora razširiti tudi na velika državna podjetja, pošto in železnice. Ureditev jezikovnega vprašanja pri teh uradih je važnejša in nujejša nego pri sodnih in upravnih uradih. Sodišča in okrajna glavarstva so le v mestih in večjih krajih, poštni uradi in kolodvori pa skoraj v vsaki večji vasi. Pri pošti in železnici uslužbeni personal je neprimerno številnejši nego personal pri sodiščih in upravnih oblastvih. In končno: s sodiščem pride normalni državljani le redkokdaj v dotiko, nekoliko pogosteje z upravnimi oblastvi, posebno z davkarijo, toda s pošto in železnico mora vsak državljani skoraj vsak dan občeati.

Ta izvajanja in to naziranje dr. Fiedlerjevo ima za naše slovenske dežele mnogo večji pomen, nego za dežele češke krone. Čehi so namreč vsled svojega energičnega in sistematičnega dela dosegli v tem oziru že mnogo uspehov, dočim je naš boj za naše jezikovne pravice ostal z malimi izjemami skoraj brezuspešen.

Slovenski jezik se ne upošteva niti pri sodiščih, ki imajo vendar sveto in vzhvišeno nalogo, ščititi pravico. Jezikovne razmere pri koroških in štajerskih sodiščih so naravnost škandalozne. Sodni uradniki v teh slovenskih krajih ne razumejo jezika ljudstva in so razven tega še zastopniki nemškega stremeljenja in sovražni vsa, kar je slovensko. Politična oblast je nekako pribražila različnih nezmernih nemških plemenitšev. Celu na čelu naše kranjske politične uprave stoji uradnik, ki le za silo lo mi slovenski in ki je tuje. Ravnotako je tudi večina drugih političnih uradnikov nemška. Posledica tega je, da ti zastopniki vlade ne morejo tako zastopati interesov ljudstva, kakor bi ga morali. Uradni jezik in sploh vsi značaj politične uprave je nemški in direktno v službi nemške ekspanzivne politike.

Mnogo se je že pisalo o krivicah, ki se nam gode pri železnici in pošti. Koliko časa smo se bojevali za slovenske vozne listke, ki vendar niso nič drugega, nego navadne pobotnice o plačani vozni. Poglejmo razne druge tiskovine, nadpise itd. — vse nemški, in sicer samo nemški. V naših obmejnih krajih je uradništvo

popolnoma nemško, toda tudi po Kranjskem imamo železniške in poštne uradnike, ki niso dovolj zmožni slovenščine.

Ravno v tem oziru smo Slovenci preveč popustljivi in ležerni. Nemci imajo svoje osvojevalno delo popolnoma sistematično organizirano. Za vsako izpraznjeno mesto kakega praktikanta se bojuje nemški „Volksrat“ z vsemi močmi. V evidenci ima vse urade po slovenskih deželah, vsaka najmanjša izprememba se ne le registrira, temveč tudi uporabi v smislu vsenemske osvojevalne politike. Naše delo je pa v tem oziru popolnoma neorganizirano. Namesto da bi imeli natančen kataster vseh uradnikov ter bi s skupnimi močmi delovali na to, da se tuje uradnike pošilja tja, odkoder so prišli — gotovi krogi celo intrigirajo zoper slovenske uradnike, jih denuncirajo itd., ker so slučajno naprednega mišljenja. V tem oziru moramo začeti s sistematičnim in podrobnim delom, kajti sicer nam bodo razni Hohenburgerji in Schwarzji vtihotapili na komando nemškega „Volksrata“ v naše dežele same nemške uradnike. Toda mi se ne smemo brigati le za imenovanja pri sodiščih, temveč moramo vso svojo pozornost posvetiti tudi železnici in pošti. Iz prakse lahko trdimo, da so ravno nemški železniški in poštni uradniki pionirji vsenemstva.

Temelj in prvi pogoj, da se reši jezikovno vprašanje pri naših uradih, je slovensko uradništvo. In vsled tega je in ostane naša prva in glavna zahteva: V vseh državnih in deželnih, pa tudi drugih uradih, ki se nahajajo v slovenskih pokrajinah, morajo biti edinole slovenski uradniki — uradniki, ki so izšli iz ljudstva in ki torej razumevajo potrebe ljudstva. Zahtevamo pa tudi, da se nas tudi v centralnih uradih primeroma vpoštevata. Kajti brez slovenskih uradnikov pač ne moremo doseči slovenskega notranjega in zunanega uradovanja. In to moramo doseči v doglednem času. Pri vsaki najmanjši priliki moramo konsekvntno zahtevati, da se pri vseh uradih respektira slovenski jezik, da se nam vedno in povsod izdajajo slovenske tiskovine, pobotnice itd. Le s konsekvntnim, sistematičnim delom bomo končno dosegli svoj cilj: slovensko notranje in zunanje uradovanje pri vseh uradih, ki se nahajajo v slovenskih pokrajinah.

Parlament.

Seja posl. zbornice. — Proračunska debata. — Nujni predlog o tkalcih.

V včerajšnji seji se je najprej izvršilo glasovanje o 3. skupini proračuna; proračun trgovinskega, železniškega ministrstva, ministrstva za javna dela, uprave državnih poslopij in novih stavb je bil sprejet; odklonjen pa je bil minoritetni predlog soc. demokrata posl. Tomšika, naj se vpostavi par milijonov za nove železnice. — Nato preide zbornica v razpravo o 4., zadnji skupini proračuna (skupne zadeve, finančno ministrstvo, najvišji računski dvor, penzije in finančni zakon). Poroča posl. dr. Steinwender. — Posl. Malik pravi, da se Čehi vedno samo pritožujejo, akoravno jih vlada povsod protežira. Nato brani ministra za javna dela pred napadi posl. Silbererja. Potem govori o laški fakulteti in izjava, da je del nemških poslancev mnenja, da laška fakulteta v resnici že obstoja. Opozarja pa nasproti temu, da je fakulteta bila poklicana v življenje s § 14. Nemci so se za fakulteto zavzeli s tako verno, kakoršne govornik glede nemških zadev nikdar ni opazil. Pričakovanje posl. Wastiana, da se bo večina Nemcev laški fakulteti uprla, se ni uresničilo. Kar se tiče davkov Nemci ne morejo nikakor soglašati s konsumnimi davki. Odklanjajo ne le davek na vino, temveč tudi davek na vino v steklenicah. Zato pa naj se ustvari raje davek na inozemska vina in z njim v zvezi zakon o provencijenci. Potem govori o politični agitaciji in omenja nezasišlan slučaj, da je posl. Drexel v cerkvi Maria-Taferl imel na priznici v salonski suknji političen govor in so mu kmetje navdušeno ploskali. Slednjič zahteva, naj se uredi državnopravno razmerje Bosne in Hercegovine ter Dalmacije. — Kršč. socialc. Kunsehak polemizira s predgovornikom. — Kršč. socialc. Budig povdarja potrebo reforme poslovnika za plodno delovanje posl. zbornice. Nato se peča s proračunom in pravi, da bi tisti, ki zahtevajo nove izdatke, tudi morali imeti pogum dovoliti nove davke. — Soc. demokrat Modraček se obrača proti sedanjemu vladnemu sistemu in mu očita predvsem ogromne vojaške izdatke. Soc. demokratje so proti vsem indirektnim davkom in ne bodo dovolili sedanji vladi niti vinarja. — Slednjič govori še posl. Weidenhoffer, ki se predvsem pritožuje nad velikimi voja-

LISTEK.

Vanda.

Spisala Mara Tavčar.

V modrih časih, kristalnih vazah in pisanih majolikah so dehtele rože in krizanteme. Solnčni žarki so poredno skakljali na zavesah in reflektirali na gladkem parketu. Kanarček je mirno ždel v kletki, le semintje se je oglašil in zopet utihnil. Gospica Vanda je slonela na divanu; halja sinje barve je odevala krasne, polne forme, vrat je bil razgaljen, bel, kakor alabaster. Iz širokih, čipkastih rokavov so se svetlikale polne roke ob členkih zalite s tistimi prijetnimi jamicami. Vanda si je popravi la pentljo v lasih, vstala gibko in elegantno ter stopila k oknu.

»Oj, ti moj ljubi kanarček, zakaj si tako otožen? Mar slutiš moje gorje in mojo bol? Daj, veselo zapoj, nemara se tudi jaz razradostim!«

Kanarček je se oglašal in oglašal, pel veselo, da je zalebdelo življenje v prijetni sobici in celo na Vandinem bledem licu so vsklile rdeče rože.

»Eh, kaj bi se žalostila! Življenje je lepo in prijetno, spomini bridkosladi, mladost poezija in da je ne bi uživala! Kdo bi jadikoval za dne-

vi, ki so minuli, človek mora biti vesel, da jih je doživel. Moje lice je mlado, moje ustne rdeče in moja ledja še nedotaknjena. V življenje se vržem, pijem in žijem, da pozabim tiste oči, vse obljube in sladke besede!«

Tako je Vanda modrovala, kanarček je prepeval, solnčni žarki so se poredno igrali in poljubljali rože in krizanteme, ko je potrkal in vstopil prijatelj Saša.

»Bog te ohrani v cvetju, Vanda!«

»Bog s teboj, Saša! Baš sem zadovoljna in srečna, kakor da klije pomlad zbog mene in da meni cveto vse resede in vijole!«

»Tako govoriš danes, kakor da si zrasla med rožmarinom in nagelji. Pa povej mi, kako je s tvojim vite-zom!«

»Kako! Seznanila sem ga s Zdenko! Odpeljala mi ga je, on pa meni njo! To je vse! Zaklela sem se, da nikdar več nobene prijateljice ne predstavim. . . .«

»Ženska si in neprevidna, kakor vse druge! Pomislila bi na eventualne posledice!«

»Zanesla sem se na zvestobo!«

»Ha! Ha! Noričica! Dandanes čislajo samo vagabundi zvestobo, zvestobo zaflikanih hlač, oguljenih klobukov in razdrapanih škarpov! Eh, pustiva to! Moj prijatelj Milan je bolan, dolčas mu je, zato grem k

njemu v vas! Pojdi z menoj, žal ti ne bo! Lep dečko je, diplomiran jurist, veseljak, dasiravno ima žalostne oči in taki fantje so ti všeč!«

»Pa kaj bi rekel, da pridem s teboj, ko ga niti ne poznam!«

»Predstavim te kot svojo prijateljico iz neznanih let in. . . .«

»Riskiram! Rože vonjaj in kanarčka poslušaj,« je vskliknila in odhitela, da napravi toaletto.

Ko se je vrnila se je zavrtela po sobi, da je ptiček preplašen vtihnil, Saša pa si je pripel razkošno krizantemo na prsi.

Med potjo je govoril Saša o svoji ljubezni, ki sloni na omahljivosti temperamentnih ljubic in tako dalje.

»Ljubil sem črnolaso, črnooko deklico. Varala me je. Dvoril sem rdečelasi krasotici. Varala me je. Vmes pa sem preljudil nebroj drugih in vse so me varale. Sedaj iščem sreče pri blondinki, ako mi še tu izpodleti, potem se zapišem filistrom, ali pa vragu. Ljudje me poštono opravljajo, jaz se jim smejim in kadim viržinke. Vesel sem vedno, kakor fant, ko si pripenja za trak ljubicih šopek rožmarina in zavriška, da odmeva čez dol in plan. . . .«

Zaljubl se, dekle, zaljubl, poj in uživaj, mladost beži, beži. Boš videla Milana, tako je lep, kakor da so ga rodili solnčni žarki in dojile žlahtne rože!«

Milan je bil doma! Poznalo se

mu je na obrazu, da je baš okrevljal iz mučne bolezni. Ko je stisnil mehko Vandino roko v pozdrav sta oba zardevala skoro nevedoč zakaj.

Da, to je Milan, oni Milan, katerega je srečavala dan za dnem, ko se je vračala domov. Ali ni današnji poset Saše v zvezi s simpatijami? Da, Milan, tvoje oči so vabljive in tvoje ustnice so zapeljive! Zahvaljen, pozdravljen prijatelj Saša! Bog s teboj kjerkoli hodiš!

Saša se je kmalu poslovil z izgovorom, da mora na sestanek, natanko k tretji lipi v drevored.

Milan je pridržal Vando, češ, naj si ogleda knjižnico, slike in drugo, da mu je res drago in ljubo, ako ostane še par hipov, ko je vedno sam. Pripovedoval ji je izza dijaških let, o trudu in boju, a sedaj, ko je dovršil izpite pa pride nepoklicana bolezen. Med pogovorom niti zapazila ništa, kako vstaja mrak iz kotov, mehak in tih, in da tudi na nji duši lega mehka in sladka vez, da so zavzneli prvi akordi visoke pesmi o ljubezni.

Milan je odprl balkon. Sveže in opojno so lebdeli julijski dihi in vabili mlada srca v jasno, zvezdno noč! Milan in Vanda pa sta poslušala slavčvo pesem, ki je mirno plavala v daljave. Luna se je prizibala na obzor in kakor orientalska kraljica jadrjala višje in višje.

»Take noči jaz ljubim! Tako so sanjave, tako otočne kot smrt na ste-

pi, in zopet tako razkošne, tako bogate in prelestne, kot je pomladni dih. Kako lepo mora biti daleč tam za gorami, katere je objela mesečina! Lepo, divno lepo mora biti tam doli, kjer pluskajo valovi in zibljejo male čolnike. Take noči me vodijo v sentimentalnost, kratijo mi spanje in dušo mi potope v neizmerno bol! Da se hočem otresti sanjarij, bi morala pozabiti predpreteklo dobo prevar, a prej še bi se morala učiti — pozabljati!«

»Tako mladi ste in naj bi že prevzeli prevare, na katere bi se zamogli odločno opirati!«

»Morda bi se moj slučaj drugim zdel malenkosten. Prvo razočaranje navadno spravi človeka iz ravnodušja in posebno krepostna bi že morala biti ženska, ki bi prvo prevaro ravnodušno prenesla. Jaz nisem ena izmed onih flegmatičnih bitij, ki usodi pogumno nastavljaajo čelo, češ, le udarjaj, a udarec bom odbijala, ker moje čelo je železno!«

»Prav gotovo se podcenjujeta gospica! Najbrže je rana v vašem srcu še sveža, ko se zaceli in ozdravi boste gotovo drugače preočjali. In da vas doleti nova prevara, ki bi bila s prvo istega izvira, gotovo je ne bo občutila vaša duša v sili in moči, kakor prvo. Vedni udarci usode stasoma preustroje tudi najfinejšo, najobčutnejšo kožico v praveato umajo!«

škimi bratovi. Nato govori o jezičkovnih in šolskih razmerah na Niški Avstrijskem. Prav ostro govori proti nameravi laški fakulteti na Dunaju in opozarja, da v Avstriji provizoriji vedno postajajo definitivni. Glasoval bo proti laški fakulteti na Dunaju.

Sledi razprava o nujnem predlogu posl. Lisega glede tkalcev na Češkem. Za generalna govornika se siedi izvolila posl. Hajn (pro) in Seliger (kontra); govorila bosta v prihodnji seji, ki je danes.

Nemci.

»Nemška nacionalna zveza« je imela včeraj sejo, na kateri je rešila več zadev. Med drugim je poročal posl. Marekhl o »slovenskonacionalnih akcijah« na postaji na Jesenicah in je prosil načelnika, naj bi o tej zadevi interveniral. — Ne manjka dosti, pa bodo Nemci Jesenice proglasili celo za »deutsches Sprachgebiet«!

Laška fakulteta.

Izvrševalni odbor nemškega dunajskega dijaštva je priredil v nedeljo manifestacijo proti laški fakulteti na Dunaju. Shod je bil zelo buren in Schönerejanci so stavili celo predlog, naj se izreče »Nemški nacionalni zvezi« stroga nezaupnica; ta predlog pa je bil odklonjen.

Zaradi tega shoda so člani nemškega vseučiliškega odseka zelo hud. V današnji seji odseka so številni poslanci povdarjali, da ne gre, da bi dijaštvo vplivalo na politiko. Odločitev mora biti prepuščena poslancem, ki so za svoje čine odgovorni volilecem.

Dne 24. t. m. se bo vršila konferenca klubovih načelnikov, v kateri bo baron Bienenrth izjavil, da se je vlada Italijanom zavezala rešiti fakultetno predlogo se tekom poietnega zasedanja. Gotovi krogi že zdaj razmišljajo, kako bi ukrotili napovedano jugoslovansko obstrukcijo proti laški fakulteti in proračunskem odseku. Predvsem bodo posegli po sredstvu dolgotrajnih sej. Če bodo obstruirali samo Jugoslavi, upajo dobiti krogi, da bo to sredstvo zadostovalo. Če pa se bodo pridružili obstrukciji tudi drugi, morda češki agrarci, potem pa hočejo Nemci Italijanom vsaj pokazati, da so v interesu fakultete storili vse, kar je bilo v njih moči. Če bi fakultetna predloga ne bila o pravem času vsled obstrukcije rešena, bi vlade in večine ne zadela zato nobena krivda.

Tovariši abiturijenti!

Končali ste srednješolske študije in ste dozorili za nadaljno strokovno izobrazbo na univerzi ali tehniki. Pomemben je trenutek in priduška vreden, ko si izbirate poklic, o katerem ste že gotovo tekom srednješolskih let premišljevali, da bode najbolje ugalaj vašemu nagnjenju, za katerim boste stremili s posebno vnamo, da se čim višje in bolj izobrazite in tako postanete koristni delavci človeške družbe in v prvi vrsti našega milega nam naroda. — Mladi ste, ukaželjni in energični in v dolžnosti do dela, ki vas prikaže, najdete zadovoljnost in v lepoti užitek.

Neprilичno je človeku, ki pride nepoznan v tuje mesto. Želi si družbe dobrih, odkritosrčnih in enakomislečih tovarišev, kjer se razvedruje, želi si mesta, kjer lahko brez skrbi zapoje, čita časopise, kjer se sestane s tovariši na pogovor.

Vas, dragi tovariši abiturijenti, ki pridete v Gradec, kot vseučiliško mesto, vabimo v društvo »Triglave«, ki praznuje letos 35. leto svojega obstanka. Tukaj vam je osigurano prijetno domače ognjišče. Bogata knjižnica, razočaranje se pač razlikuje od razočaranja. Svoj stan sem si predstavljala v najlepši luči, v bujnopestrih barvah, zidala sem si gradove v oblake in zdela se mi je, da ni elementa, ki bi jih razrušil. Ko pa sem začela izvrševati teorijo šolskih paragrafov v boguzahrbtnih gorskih vaseh, so otemnele slike, gradovi so se zrušili, ostala je — fata morgana. Tudi prevara mlade duše, a plakala nisem, prilagodila sem se razmeram, češ, že mora tako biti. Razočaranja v prijateljstvu pa ne primerjam z onim, kojega pripelje življenje prej, ali slej!

»Kakor ste si slikali pot življenja lepo in udobno, tako ste gotovo pričakovali v prijateljski vezi trdno in neomajno ljubezen in zvestobo in — morda še več!«

»Od Zdenke, tako se je imenovala moja prijateljica, nisem pričakovala nič drugega nego to, kar sem ji darovala jaz: ljubezen in zvestobo. Odkritosrčnost je fundament iskrenemu prijateljstvu, vse druge lastnosti se priklapljajo same in kadar se ena omaje, potegne vse za seboj!«

Luna se je skrila za oblak in zvezde so zatrepetale v svetlejšem blesku. Vanda se je naslonila na fotelj in nadaljevala:

(Dolje prihodnjaki.)

nica slovenskih in tujih pisateljev vam nudi potrebnega čtiva. Omenimo naj še posebej tehnična, juridična in medicinska dela, ki so za strokovno izobrazbo posebej važna. V društvo prihajajo vsi slovenski časopisi in revije in naročajo se nove knjige. V področju društva obstojita medicinski in tehnični klub, ki skrbita za strokovno izobrazbo. V društvenih prostorih se vrše predavanja in prireajo se poučni izleti v tvornice.

Telo si lahko krepite s sabljanjem v »sabljaškem klubu« in s telovadbo v »Slovenskem Sokolu«, čigar načelnik je član našega društva.

Za zabavo se skrbijo s prirejanjem veselice, zabavnih večerov in izletov v okolico.

Tovariši! Milo nam bode, ako nas posetite, ko pridete v naše mesto, da se dejanski prepričate o delovanju našega društva.

S Triglavskim pozdravom!

Za odbor:

Ljudevit Jager
t. č. predsednik.

Stanko Novak
t. č. tajnik.

Pojasnila dajo v počitnicah: Fr. Hrašovec, pravnik, Celje, Grška cesta 26; Ernest Krulej, tehnik, Sevnica ob Savi; Josip Majcen, cand. med., Lehen pri Ribnici na Pohorju in Lenarčič Pavel, abs. prav., Ljubljana, Pogačarjev trg 3.

Dnevne vesti.

+ Visoko odlikovanje. Bivšega deželnega predsednika kranjskega, tajnega svetnika barona Heina, je imenoval cesar za kancelarja Fran Josipovega reda.

+ Proti Ljubljani. Med Hrvati so ljudje, ki ne morejo razumeti naše borbe za slovensko vseučilišče v Ljubljani. Pravijo, da je ta borba popolnoma odveč sedaj v dobi, ko se je jugoslovanska ideja že tako močno razvila. V Zagrebu že imajo vseučilišče. Doseči je samo treba, da se temu vseučilišču prizna enakovrednost z avstrijskimi univerzami, pa je s tem rešeno vseučiliško vprašanje tudi za Slovence. Tudi za Slovence naj bo kulturni center Zagreb, s tem odpade marsikatera nepotrebna borba, ki jo vodijo sedaj Slovenci proti Nemcem in vladi. Take in enake nazore zastopajo nekateri hrvatski politiki v Banovini. In nazore teh politikov tolmachi včerajšnji »Agramer Tagblatt«, in sicer ne na posebno srečen način. »Agramer Tagblatt« piše med drugim to - le: »Vedno in vedno se govori o slovenski univerzi na Dunaju, o slovenskih docenturah v Pragi itd. »Slovenska Enota«, ali pravilneje povedano, jugoslovanska zveza hoče celo radi italijanske pravne fakultete na Dunaju, ki se je vendar mora Italijanom privoščiti, stopiti v obstrukcijo, kar bi bilo docela izgrešeno. In zakaj hočejo Jugoslavi stopiti v obstrukcijo, zakaj si hočejo naprtiti odj, da nastopajo protu miru in interesom monarhije? Ker hočejo imeti — kompenzacijo. Zahtevajo pa nekaj, kar momentano ni izvedljivo, — slovensko univerzo v Ljubljani. Slovenci vedo dobro, da je to samo sen bodočnosti in da ne bodo tako lahko Nemcev prisilili, da jim dajo to koncesijo. In ne morejo pri tem računati niti na večino Slovanov t. j. Poljakov in velikega dela Čehov. Ti imajo svoje lastne skrbi. Slovenci so torej započeli brezupno borbo in zavirajo s tem razvoj jugoslovanske politike. »Und dabei liegt das Gute so nah.« Čemu snovati načrte za bodočnost, če je tu že živa sedanost? Ali nima jugoslovanstvo že svojega naravnega centra? Ali ni Zagreb sedež, predestiniran središče jugoslovanske kulture? ... Preskrbite zagrebškemu vseučilišču reciprociteto! ... To je prva in najnujnejša naloga jugoslovanske zveze. Ni umestno samemu sebi izpodkopavati tla s striktno obstrukcijsko in klubsko politiko, ter izzivati nasprotstvo vlade in parlamenta. Morda je to estetična zabava, ako se ima mnogo sovražnikov, toda v to je potrebno več moči in več samozvesti, kakor jo je dosedaj kazala jugoslovanska zveza.« — Tako »Agramer Tagblatt«. Priznati moramo, da je nas skelelo srce, ko smo čitali ta izvajanja. Tako prezirljivo govore o slovenskih vseučiliških zahtevah pač samo Nemci, da bi pa se o njih izražal tako Slovan, naš najbližji brat, Hrvat, tega pač nismo pričakovali! In to boli! Da bi na izvajanja »Agramer Tagblatta« odgovarjali, nam ne pride na misel. Samo to povemo: Bolj prepričanih in bolj navdušenih zagovornikov jugoslovanske ideje pač ni, kakor smo mi Slovenci. Zato se borimo z enakim navdušenjem, z enako odločnostjo, kakor za slovensko vseučilišče, tudi za enakovrednost zagrebške univerze z avstrijskimi vseučilišči. Ravnamo se po načelu vsakemu svojo« tudi v jugoslovans-

ki politiki. In to želimo bi morali biti slovenski tudi za celotno jugoslovansko, zakaj samo na temelju tega načela je mogoča uspešna jugoslovanska politika. A čij pametna jugoslovanska politika ne more in ne sme biti, da bi mahovala od Slovencev, da se odpovedo svoji samobitnosti in prenehajo biti Slovenci. To naj »Agramer Tagblatt« uvaža.

+ Klerikalna nasilnost. Brutalni terorizem je glavno sredstvo, s katerim se klerikalci vdržujejo na površju. Vse od kraja terorizirajo. Ker ne morejo nikogar prepričati, ker si ne morejo pridobiti sre, pa silijo ljudi s strahovanjem in s škodovanjem, da se jim uklonijo. Gorje vsakemu, kdor je odvisen od klerikalcev! Klerikalci ne zahteva samo poštenega dela, marveč zahteva, da se mu prodaja s dušo in telesom, suženju mu moraš biti. V klerikalnih službah so tudi ljudje, ki niso klerikalnega mišljenja. Sprejeli so jih »iz raznih ozirov«, kakor pravi »Slovenec«, namreč za to, ker drugih niso imeli. Klerikalci ne bi dal naprednjaku kruha, če bi ne bil prisiljen, če bi si mogel pomagati brez njega. Tako so prišli različni ljudje v klerikalne službe. Zdaj pa zahtevajo klerikalci, da morajo ti ljudje postati pristaši klerikalne stranke in ji »služiti, ter jim sinovi v »Slovenec« groze, da jih bodo sicer ven pometali. Klerikalci torej zahtevajo, naj postanejo ti ljudje hinavci in jih še sram ni, to javno povedati. Še več! Celo od deželnih uradnikov se upajo to zahtevati. Tu se že vse neha. Deželni uradniki niso uslužbenci klerikalcev, nego dežele. To si naj blagovolijo klerikalci zapomniti!

+ Vun s hinavci in požeruhi! Karola Pollaka je posnemal tudi nek duhovnik v šenklaški cerkvi, ki je tudi zaklical, da S. L. S. ne potrebuje v svoji sredi hinavcev, ki niso iz prepričanja pristaši klerikalne stranke, temveč edinole iz samopasnihih ozirov. Priznamo, da ima klerikalna stranka pač še nekaj mož, ki vidijo te nikdar sile želodce okoli sebe, trgajoče se za korita. Mi bi radi videli, da se Pollakova želja tudi v resnici realizira. Prepričani smo namreč, da izgubi klerikalna stranka potem sedemdeset procentov svojih pristašev.

+ Zlet Ljubljanske sokolske župe in »Slovenec«. Že ta zlet je »Slovenec« silno razkačil. Gospodje hočejo biti celo nekako »witzig«. Nam seveda niti na um ne pride, odgovarjati na »Slovenec« napade. Celo Ljubljana, ki je bila priča impozantnemu sokolskemu sprevedu in precizni telovadbi, se je prav od srca smejala naivni jezici Boltatuga Pepeta. Celo Ljubljana pa tudi že nestrpno pričakuje, da bo v sprevedu, ki ga nameravajo prirediti prihodnje leto čuki v našem mestu, mogla občudovati impozantne postavne raznih oberčukov.

+ Slovensko dijaštvo v Pragi. Slovenci visokošolci zahajajo v vedno večjem številu studirat v Prago. Saj pa je češka univerza za slovenskega dijakaja v vsakem oziru res tako vabljiva, kakor nobena druga. Tu v Pragi se more slovenski visokošolci mirno posvetiti svojim studijem. Pozitivni uspehi tega se že danes kažejo. Letos je delalo okoli 70 pravnikov državne izpite. Izmed teh sta samo 2 padla, vsi drugi pa so napravili s prav lepimi vspehi. To dejstvo se je gotovo vedelo prav oceniti in je pričakovati v jeseni še več slovenskih visokošolcev v Prago, saj so celo klerikalni dijaki v zadnjem času prišli do spoznanja, kaj je Praga slovenskemu dijaku in so se začeli zbirati krog češke univerze klub vsem strankarskim predsodkom, katere imajo proti Pragi. Vedo pa dobro, da morejo tudi oni v Pragi le profitirati v vsakem oziru.

+ Nekorektnosti v »Südmärki«. Kakor poročajo nekateri listi, je Sedlak (!), voditelj »Südmärkine« loterije, pri obnem zboru govoril sledeče besede: »Govorim to vse le v zaupnem krogu in v zaprtem zborovanju. Mi ne moremo tega dati v javnost, ker bi s tem škodovali le »Südmärki« in v svojem narodu. Mi ne moremo sporočiti oblasti, kaj plašne in vodstvo lotrije faktično stanejo itd.« Te besede so dobesedno vzete iz oficijalnih poročil »Südmärkine« preteklega leta, št. 7, str. 312. Nihče, kdor le brati zna, ne bo teh Sedlakovih besed drugače tolmačil, nego, da »Südmärki« vodi dvojne knjige, da s tem goljufa davčno oblast. V imenu narodnih interesov nabirajo torej denar, katerega uporabljajo v svrhe, katere morajo skrivati pred javnostjo in pred oblastveno kontrolo. Značilno je za naše oblasti, kako kontrolirajo nemška obrambna društva pri loterijah, da so eploh take, javno priznane goljufije mogoče.

+ Seja »Zdravstvenega narodnega odbora« bo danes ob 5. popoldne v pisarni gosp. dr. Danila Majarona. Ker se v tej seji mora rešiti več nujnih zadev, so člani odbora pozivajo, da se samostojno udeležijo te seje.

+ Z dunajske lovške razstave. To dni je cesar obiskal kranjski oddelek dunajske lovške razstave. Sprejeli in spremljali so ga po razstavi knez Hugon Windischgrätz, grof Chorinsky, baron Born in drugi gospodje. Najprej si je cesar ogledal podobe zadnjih dvaindvajsetih »najvišjih lovskih mojstrov« kranjskih, potem jelena, ki ga je ustrelil še cesar Maks, in druge razstavljene predmete. O kranjski razstavi je cesar rekel: Ta razstava je res prav čedno aranžirana. — Pri tej priliki bodi omenjeno, da je bil naš rojak, poročnik gospod Emil Zajc, na razstavi luksuz - peov za razstavljene pse odlikovan s tremi prvimi dobitki, štirimi častnimi svetinjami in enim avstrijskim šampijonstvom (to poslednje pomeni najboljšega psa na Avstrijskem). Gospod poročnik Zajc je razstavil enega kodra, tri angleške pse »King-charles pasme in enega pritlikavega špica.

+ Za trpeče brate Srbe so poslali: G. Albert Sič je nabral: Alb. Sič, Ljubljana 2 K, Al. Jenčič 10 K, Mat. Röthl 2 K, Pezdlič Ivan 1 K, Juh Jože 1 K, M. Tenente 2 K, Bradaska 1 K, Travzes 1 K, Zajc 1 K, Petrovič Ant. 1 K, Petrovič Marija 1 K, Trtnik Franjo 1 K, skupaj 24 K; Ivan Bonač, tvorničar 5 K; Oroslov Bernatović, trgovec 10 K; Joco Mrnkar 1 K; Babko, Ljubljana 1 K; Jurkovič, Ljubljana, 80 vin., Hudnik, Ljubljana 30 v; Bantan Kristina, Ljubljana 1 K; Vojevnik, Ljubljana 1 K.

Prememba imena postaje Tavčerjev dvor. Ime med postajo Ljubljana državnih kolodvor in postajališčem Črnuče v kilom. 4-7 proge Ljubljana d. k. — Kamnik ležečega postajališča Tavčerjev dvor, se spremeni s 15. junijem t. l. v Jezica.

Zgodovinski dan. Izza davnih časov imajo na gori pri sv. Ahaciju pri Turjaku vselej 26. junija cerkveno slovesnost, pri kateri pa je cerkveno opravilo postranska stvar, kajti obhaja se spomin na Turke, ki so zgradili hišo, ki služi zdaj za kapelo, spomin na slavno zmago Kranjcev pod vodstvom grofa Herberta Turjaškega nad Turki pri Sisku. Tu se hrani tudi mašni plašč, ki ga je rabil ustanovitelj slovenske književnosti Primož Trubar. Ta mašni plašč je narejen iz plašča Hasan-paše, ki je podlegel v bitki pri Sisku. Prijatelji narave in narodnih praznovanj imajo 26. junija lepo priliko za izlet, ki je prav hvaležen in se ga toliko laglje napravi, ker je človek v Pragerjevi gostilni dobro preskrbljen.

Iz St. Janža se nam piše: Pretekli četrtek se je klatil tu Rakušev agent. Se vidi, da Nemcem diši slovenski denar. Od g. Prijatelja je šel zelo »potlačen«, ker so mu rekli, da ne bo nič »kšefta«. Toliko bolj vesel pa je šel od g. Repovža, kjer je pa dobro opravil. »Pa kaj čmo, vete vete, kšeft je kšeft«, bodo djali oče Repovž.

Trg Mokronog dobi v kratkem ulična imena, ki bodo krščena samo na slovenska imena znamenitih mož. Napisali bodo samoslovenski in trg si bo s tem pridobil mnogo ugleda. Ta predlog je stavil pri občinski seji odbornik gosp. P. Strel. Predlog je bil z velikim odobravanjem sprejet! Kaj pa drugod?

Mednarodni jamski muzej v Postojni. I. izkaz daril za zgradbo jamskega muzeja: Dr. B. Wolf, sednik v Elberfeldu 100 K; H. Bock, deželni inženir v Gradcu 100 K (letni prispevek 20 K); jamska uprava v Postojni 500 K; prof. dr. Moser v Trstu 50 K; g. Andr. Perko, jamski tajnik v Postojni 100 K (mesečno 10 K) in 312 iztisov raznih jamoslovnih publikacij; A. Pavšek v Trstu 10 K; I. Stussiner, poštni nadkontrolor v pok. v Ljubljani velikansko zbirko jamske faune in F. Petrič v Postojni 10 K. Darila sprejme občinska hranilnica v Postojni.

+ »Goramož«. Stavimo, da ga ni Slovence, ki bi vedel, kaj je »goramož«. Morda kdo misli, da je to »bergmandele«. Ampak »goramož« ni »bergmandele«. Ker je čisto gotovo, da bi niti najbolj učen slovist ne vedel povedati, kaj je pravzaprav »goramož«, zato se moramo obrniti za pojasnilo na kak e. kr. avstrijski urad, kajti znano je, da sede ravno v e. kr. avstrijskih uradih prve filologične kapacitete. In če se obrnemo na slavno e. kr. štajersko namestništvo, tedaj izvemo, da je »goramož« nemški Bergarbeiter. Tako stoji zapisano v uradnem »Pozvedovalnem listu«, ki ga je slavnostna namestništva te dni razposlala podrejenim županstvom. V tistem »Pozvedovalnem listu« sta zapisana tudi sledeča stavka: »Ima na pravici poleg nosa in v pravim obrvem po jedem majkni madež. Obleda je pohabljen.« — Tako pohabljen se pač nikjer na svetu ne uraduje, kakor se uraduje v Avstriji a Slovenci.

Umer. Dne 20. t. m. je posestnikov sin, Fran Majhen iz Goričana pri Zavrta na Štajerskem, v gosdn uspel. Spetnega Majhena je opazil stari njegov sovražnik, posestnikov

sin Trančar, ki je takoj sklenil, da ga ubije. K temu ga je nagovarjal tudi njegov prijatelj Kosterwein. Trančar je šel najprej v gostilno, kjer se je napil korajže, potem pa je šel nazaj v gozd, odrezal krepek kolij ter začel udrihati po spečem Majhenu. Divjak je razbil svoji žrtvi črepinjo, odbil uho ter mu zadal nebroj poškodb po vsem telesu. Ko se Majhen ni več ganil, je Trančar odšel. Pozneje je prišel pogledat, če je Majhen še kaj živ, in ker je ta še dihal, ga je Trančar začel znova obdelavati s količem po glavi. Divjaka so zaprli.

Pokušen samomor. V kavarni »Corso« v Gorici je bila trup mlada, elegantna gospa, vdova Natalija Dofini iz Trsta. Priskočili so ji na pomoč ter jo spravili v bolnišnico. Vzrok bo gotovo nesrečna ljubezen.

Lepa brata. 15letni Fran Gellert iz Trsta, brat onega Gellerta, ki je nedavno ukradel uradniku trdke Faltrinelli & Calmus 1600 K, je bil šele v ponedeljek izpuščen iz zapore. Komaj pa je zadiral prosti zrak, je šel takoj zopet na delo. Ukradel je Mariji Pogačnik več zlatnine in denarja v skupni vrednosti 800 K. Mladega tatila so zaprli.

Novice iz Opatije-Voloske. Proslava 5. julija. Tukajšnji rodoljubi hočejo na dostojen način praznovati praznik sv. Cirila in Metoda. Na predvečer bo mirozov društvene godbe in bakljada. Na bližnjih gričih se bodo zažigali kresovi. Hišni poselniki bodo pa okrasili svoje hiše z narodnimi zastavami. Dne 10. julija hočejo prirediti veliko slavnost v korist istrske družbe sv. Cirila in Metoda in sicer na lawn-tennis prostoru v Opatiji. Enaka veselica je lansko leto prinesla družbi okroglih 7000 K.

— Opatijski vodovod prešel popolnoma v naše roke. Kakor smo že svoj čas poročali, je kupila občina Volosko-Opatija večino, t. j. 6551 akcij vodovodnega društva ter s tem dobila tudi upravo v svoje roke. Do tega časa so imeli Nemci upravo v rokah. Ko so ti to izvedeli, je cel odbor podal demisijo, obenem pa ukrenil, da se čimprej skliče občni zbor. Ta se je vršil 17. junija t. l. Iz letnih zaključkov za l. 1909. je razvidno, da je imelo društvo čistega dobička 64.764 kron 60 v. Vodovod je vreden 1.055.511 K 70 v, hotel »Lovrana«, last občine, 1.293.340 K 69 v, vila »Lovrana«, tudi last občine 52.691 K 95 v. kopališče Quarnero pa 62.347 kron 07 v. V novi obdobju vodovodnega društva so bili izvoljeni: za predsednika dr. Andrija Stanger, za podpredsednika dr. Gjuro Cervar, v odbor dr. Konrad Janežič, Julij Miran, Niko Peršič, Pavao Tomašič, dvorni svetnik Jaroslav Kittel, dr. Hinko Sachs in Robert Wortmann; v nadzorstvo dr. Ivan Pošič za predsednika, za člane dr. Matko Trinajstić, Josip Bohinec in Franjo Günter, za namestnika Josip Krmpotić. Urad se v najkrajšem času preseli v obč. dom v Voloski. — Cerkve niso poznali. Pretečni teden je prišlo čez 700 romarjev iz kamniške okolice na Trsat. Od tod so se podali v Opatijo, da si ogledajo ondote krasote. Na poti proti Voloski jih pa vjame ploha. Iskali so strehe, da bi ne bili do kože premočeni. Njih voditelj, nek duhovnik, jim pokaže veliko poslopje, češ tamle je cerkev, tam najdemo najboljšo zavetišče. Rečeno — storjeno. Klubuče v rokah gredo skozi velika vrata v notranje prostore. Toda to razočaranje, ko jim pride kar naenkrat policaj nasproti ter jim vljudno pove, da to pač ni cerkev, temveč magistralno poslopje. Tableau! — Slovensko gledališče v Voloski. 15. junija t. l. je prišel sem g. Nučič in še 12 članov slov. gledališča v Ljubljani. Igrali so »Sebastijana, vel. kneza georgijsk.« in »Črni madež«; zadnji večer je bil operni in operetni. Predstave so bile jako dobre, tudi obisk je bil velik, posebno zadnji večer je bila dvorana natlačena polna. — Tuje v Opatiji - Voloski. Opatijo-Volosko je obiskalo od 1. jan. do 15. jun. 1910 18.414 oseb, od 9. junija pa do 15. junija je prišlo 392 oseb, a 15. junija je bilo v Opatiji-Voloski nastanjenih 1711 gostov.

Elektoradiograf »Ideal«, hotel »pri Maliču« zraven glavne pošte, ima od srede, dne 22. junija do petka, dne 24. junija sledeči spored: Luka in plinov gorivce. (Komično.) Ženitovanje v Payacombu. (Naravni posnetek v barvah.) Petit Jean & Komp. (Drama.) Zadnji grozoviti potres v Italiji. — (Projekcija po naravi.) Japonke na obisku. (Barvena slika.) Tašča je hotela jesti velblodje meso. (Komično.) Zadnja predstava se ob lepem vremenu vrši na prostem. Dodatek k zadnjima dvema predstavama ob 7. in pol 9. Mostaganem v Alžiriji. (Naravni posnetek.) Rop Sabink. (Umetniška zgodovinska projekcija v barvah. — Preljubljena služkinja. (Jako komično.)) Vsek terek in petek od 6. do 10. sodeluje slav. »Slovenska Filharmonija«.

Ljubljanski javni koncert so pravkar v najbujnejšem cvetju. Splošna

...da je, da se ljubljana v temer...
lahko kosa s nasikatorim mestom,
ki ima na razpolago mnogo več sred-
stev za vzdrževanje in napravo na-
slovov. Posebno krasni so nasadi pod
Tivolijem in pa oni na »Slovenskem
trgu« pred justično palačo, kjer vse
plava v rdečem rožnatem morju.
Tujci, ki prihajajo v Ljubljano, vedo
ceniti te lepe nasade mnogo bolj ka-
kor mi, ki komaj vemo, da jih
imamo.

Zaklalo se je v mestni klavnici
od 5. do 12. junija 72 volov, 2 bivola,
11 krav, 7 bikov, 140 prašičev, 216 te-
let, 33 kostrunov in 51 kozličev. Za-
klane živine se je upeljalo: 5 telet, 9
kozličev in 111 kg mesa.

Dva vojaška ubegla kaznenca
prijeta. Pred kratkim smo poročali,
da sta iz tukajšnega garnizijskega
zapora pobegnili mornar G. a. p. in
pešec R. a. d. j. Vzela sta smer proti
Trstu. V Lukovici sta se vtihotapila
v neko gostilno in ukradla tesarju
Ivanu R. m. s. k. r. j. suknjič, v ka-
terem je imel 12 kron denarja, delav-
cu Jožetu K. v. o. n. i. k. u. pa suknjič.
Ukradene suknjiče sta takoj oblekla
in šla proti Logatecu. Na poti ju je
pa ustavilo orožništvo in pripeljalo
zopet nazaj v garnizijske zapore.

Nepopolniji sin. Pred kratkim
je bil 19letni posestnikov sin Anton
Sr. n. j. a. k. iz Illovice obsojen zaradi
teške telesne poškodbe na več mese-
cev zapora. Ko je prišel od obravna-
ve domu, je grozil svojim staršem, da
jih bode postrelil, posestvo pa za-
žgal. Ker se ga prebivalstvo na Bar-
ju splošno boji, ga je večeraj policija
prišla in zaradi nevarne grožnje od-
dala v zapore deželnega sodišča.

Pozor! Občinstvo, ki namerava
jutri žgati v mestnem okrožju kre-
sove, se tem potom opozarja, da si
mora v to vrho, kakor že običajno,
preskrbeti pri mestnem magistratu
tozadnevno dovoljenje.

Konji splašali so se večeraj na
poti za deželno bolnico hlapcu Matiji
Furlanu, kateri je padel na tla
tako nesrečno, da je nezavesten ob-
ležal. Prepeljali so ga z rešilnim vo-
zom v deželno bolnišnico.

Mrva je začela goreti danes popol-
dne, ko so jo sušili na travniku za
predilnico. Ogenj so delavci pogasili
sami. Mrva se je baje vnela od isker,
ki so prišle iz dimnika.

Kolo ukradeno je bilo dne 18.
t. m. iz veže št. 1 v Sodnijski ulici
trgovcu Francu Casciju. Kolo je
bilo tvrde »Jax«, črno pleskano in
vredno 100 K.

Delavsko gibanje. Večeraj se je z
južnega kolodvora odpeljalo v Ame-
riko 52 Slovencev, 23 Macedoncev in
5 Srbov. V Zagreb se je povrnilo 11,
v Budimpešto je odšlo pa 10 Hrv-
atov.

Izgubljeno. Neka gospodična je
izgubila srebrno ovratno verigo.
Natakarica Amalija Tomčeva je
izgubila denarnico, v kateri je imela
30 K denarja. Paznik Alojzij Bu-
čar je izgubil črno denarnico, v ka-
teri je imel 143 K denarja. Ivan
Andlovce je izgubil denarnico, v
kateri je imel 13 K denarja.

»Slovenske Filharmonije« odde-
lek koncertira jutri od pol 4. do pol
7. popoldne, in ves orkester od pol 8.
do pol 11. v hotelu »Tivoli«. Vstop
prost.

Narodna obramba.

Veselica novoustanovljene Ciril-
Metodove podružnice v Štepanji vasi
je krasno uspela. Udeležba je bila si-
jajna. Razven mnogih domačinov
nas je posetilo častno število Ljub-
ljancev, med njimi zastopniki
glavne družbe. Mnogostevilno so se
udeležili veselice tudi sosede iz
Most, Sela in Vodmata. Na veselje-
nem prostoru je vladalo kmalu po 3.
popoldne veselo življenje in vrvenje.
Mnogo občudovanja in smeha je
vzbudil zverinjak z Zlatorogom in
muzej s »turškimi glavami« in hand-
žari. Na plesišču je bilo do ranega
jutra zelo živahno. Čisti dobiček zna-
ša, za naše razmere naravnost pre-
senetljivo vsoto — 304 K. To je go-
tovo jako lep začetek in najboljšje
plačilo delavnemu odboru za njegov
trud. Le tako junško naprej! Žive-
la štepanjska Ciril - Metodarija! —
Naša podružnica mora biti vzgled
drugim, od katerih spe mnoge ne-
vzdradno spanje. Vsem, ki so pripo-
mogli do tako lepega uspeha, najpri-
srčnejša hvala! Hvala tudi slavnemu
mestnemu magistratu ljubljans-
kemu in Ciril - Metodovi podružni-
ci v Mostah, ki sta bila tako prijaz-
na, da sta nam posodila nekaj zastav
za veselico.

Nabiralnik Ciril - Metodove
družbe je poskušal ukrasti na vese-
lici v Štepanji vasi Franc Prepeluh.
Ze je hotel oditi z veselice prostora
za nabiralnikom pod suknjo, kar
zapazi tatvino eden izmed odbor-
nikov in mu odvzame nabiralnik. —
Družva naj pri svojih prireditvah
pazijo na tega lopova, ki pride samo
zato na veselico, da kaj ukrade.

XIV. leto velike slovenske jubilejne slavnosti družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani

v nedeljo, 3. julija 1910 ob 10. dop.
v Ljubljani, v veliki dvorani »Družnega doma«.

SPORED.

1. Nagovor prvomestnika.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Poročilo nadzornišva.
5. Volitev članov v družbeno
vodstvo.¹⁾
6. Volitev nadzornišva (5 čla-
nov).²⁾
7. Volitev razsodništva (5 čla-
nov).³⁾
8. Slučajnosti.

Vodstvo »Družbe sv. Cirila in
Metoda«

v Ljubljani, dne 28. maja 1910.

¹⁾ Iz vodstva izstopijo letos gg.:
Andrej Senekovič, dr. Ivan Merhar.
Fr. Pahernik, dr. Gregor Žerjav.
Umrli je dr. Karel Bleiweis vitez
Trsteniški, odpovedal pa se je radi
premistitve g. prof. Fr. Vajda. Vo-
liti je torej šest odbornikov, štiri za
dobo treh let, dva za dobo dveh let.

V odboru ostanjejo še gg.: Fr.
Črnagoj, dr. Ernest Dereani, Gregor
Einspieler, Aleksander Hudovernik,
Luka Svetec, Ivan Vrhovnik.

²⁾ V nadzorništvu so bili gg.:
dr. Fr. Ilesič, dr. Ferdo Müller, Ma-
tija Prosekar, dr. Vladimir Ravnihar,
Miloš Stibler.

³⁾ V razsodništvu so bili gg.: dr.
Vinko Hudelist, Jakob Kogej, Karel
Šavnik, dr. Fr. Tekavčič, dr. Karel
Triller.

Dostavek: Dne 1. in 2. julija se
priredi obrambni tečaj, h kateremu
je dostop dovoljen samo proti osebne-
mu povabilu.

V soboto, dne 2. julija ob osmih
zvečer bo prijateljski sestanek na
vrtu »Narodnega doma«.

V nedeljo, dne 3. julija popoldne
ob treh je pričetek velike ljudske
slavnosti v Tivoli, katero prirede v
korist družbi sv. Cirila in Metoda na-
rodne dame iz vseh slovenskih po-
krajini.

Društvena naznanila.

Gospod Adolf Hauptmann, to-
varnar v Ljubljani je daroval za
stavbeni sklad »Ljubljanskega So-
kola« 20 K, ker se ni mogel udeležiti
kresne veselice. Živel! Naj bi našel
mnogo posnemovalcev!

Akad. fer. društvu »Prosveta«
je daroval »Narodni potnik« lepo
zbirko 57 knjig, za kar mu izreka
društvo svojo najtoplejšo zahvalo.

Kolesarska polževa dirka se
vrši v nedeljo, dne 26. t. m. povod-
om »Taborja« narodnega delavstva
od I. državne gimnazije do restavrac-
cije pri »Novem svetu! Polževa dirka
bo za Ljubljano nekaj novega, po-
leg tega pa zelo zabavna! Vabimo
torej ljubljansko občinstvo, da si
ogleda dirko in po dirki udeleži »Ta-
borja« pri »Novem svetu«, kjer se
tudi dirkačem razdelje darila. Za
»Tabor« se pa vse giblje. Vsi odseki
se trudijo, da bode »Tabor« res ne-
kak izrednega; zato pričakujemo od
slav. občinstva, da se ga v mnogo-
brojnem številu udeleži.

Pevski zbor slov. trg. društva
»Merkur« poleti, kakor smo že po-
ročali, v soboto dne 25. t. m. v Idrijo
ter priredi še isti dan zvečer pevske
koncert, drugi dan, v nedeljo pa si ob
9. ogleda ondodni svetovnoznani ru-
dokop, popoldne ob 2. je na vrtu pri
»Črnem orlu« stanovski trgovski se-
staneček. Odhod v soboto 25. t. m. ob
12:58. Dotičniki, katerim ni mogoče
izleta se udeležiti v soboto, odhajajo
haliko tudi drugi dan, v nedeljo ju-
tra, vendar jih prosimo, da nam to
nemudoma sporoče, da jim eventual-
no preskrbimo vozove v Logatec.

Razmere poštne ekspedientov.
Nek poštne ekspedient nam piše:
Dež. skupina c. kr. poštarjev in pošt-
nih odpravnikov za Kranjsko in
Primorsko je zborovala dne 12. t. m.
Ker se niso mogli vsi člani udeležiti
tega zborovanja, tedaj smo iz »Slov.
Naroda« posneli tozadnevne sklepe.
G. Ulepič je rekel, da so poštarji
vendarle dosegli lepe uspehe. Po-
štarji 1. razreda pridejo v XI., po-
štarji 2. razreda v X., nadpoštarji pa
v IX. činovni razred drž. uradnikov.
Govorilo se je torej samo o poštarjih,
o poštne ekspedientih pa ničesar.
Čprav tudi ti podpirajo društvo in
redno plačujejo svoje društvene pri-
spevke. Lansko leto se je ekspedien-
tom obojega spola zboljšala plača za
celih štirideset kron, kar je narav-
nost sramota. Tudi ekspedienti bi
radi prišli v 1. oziroma 2. razred,
kar je pa nemogoče, ker smo nastav-

...na nam... in vendar
imamo val... in potrebo.
Kot poštne uradnike moramo biti
boljše obloženi. Koliko moramo iz-
dati pri vladajoči veliki draginji za
brano, stanovanje itd. Moj namen
ni delati razpora med poštarji in
ekspedienti. Toda tudi mi se ne da-
mo samo moleti. Če nas drugi nečejo
podpirati, pomagali si bomo sami.
Ustanovili si bodo ekspedienti oboje-
ga spola svoje lastno društvo, ki bo
delovalo z vsemi močmi za težnje
svojih članov.

Prošnja. Za tamburaško dru-
štvo, snujoče se na narodni meji,
iščevo v spopolnitev orkestra na-
siednjih godal: 1 brač I, 1 brač II, 1
bugarijo I, 1 bugarijo II in berde
eventuelno tudi bisernico in brač III.
Cenjeni rodoljubi, ki bi utegnili bodi-
si brezplačno, bodisi proti odškodni-
ni prepusiti svoja godala, naj se iz-
volijo obrniti z dopisi in zahtevki na
akad. fer. društvo »Prosveta«, Ljub-
ljana. Mestni dom.

Razpad »katoliškega« društva.
A Ajševci v Krombergu obstoječe
klerikalno izobraževalno društvo je
razpadlo, ker je zmanjkalo — čla-
nov.

V Renčah pri Gorici prirede na-
predna pevska društva iz Renč. Bu-
kovec in Gradišča dne 29. junija
javno tombolo z denarnimi dobitki
v korist ljudske knjižnice.

I. zlet Primorske Sokolske župe.
Dan 19. junija 1910 ostare zapisan z
zlatimi črkami v zgodovini Sloven-
stva na Goriskem in se posebej v
Gorici. Ta dan je korakalo skozi me-
sto po najlepši dolgi ulici Corso
Giuseppe Verdi 800 Sokolov v kroju
ponosno, aklamiranih ves čas od
mnogobrojnega slovenskega občinst-
va. Italijanov ni bilo videti nikjer,
kakor da so se v zemljo udrl, ali za-
pustili Gorico. Impozantni je bil ta
sprevod, kaj takega se ni videla Go-
rica. Solze so igralo v očeh gledal-
cev in znanjci Sokoli so se divili ter
bili očarani ob taki aklamaciji
sredi Gorice. Iz oken Trgovskega do-
ma in še nekaterih drugih hiš na
Corso so sipale gospodične in gospe
cvetje na mimo korakajoče Sokole.
Tik mestnega vrta posebno pa jih je
pozdravljalo slovensko občinstvo z
živahnimi »Živio« in »Na zdar!« kli-
ci. Sprevod se je izvršil popoldne ob
3. ob ugodnem vremenu. V sprevodu
se je videlo tudi starost Slovence
Sokolske Zveze dr. Ivana Oražna,
tajnika Kajzelja, poslanca dr. Ry-
bača, dr. Gregorina, Engelberta
Gangla, zastopana je bila Gorenjska
župa, Idrijska, ki je vznajala občo
pozornost s svojo standardno in sab-
ljami, došli so zastopniki tudi iz Opa-
tije, tržaški Sokoli, Štajersko S. Z. je
zastopal brat Jager, Ljubljansko S.
Z. I. brat Zorec. Goriska sokolska
društva so korakala v 10 zborih. —
Št. Peter, kjer se je vršila telovadba
in veselica na obsežnem prostoru, je
bil ves v zastavah in slavolok so na-
pravili. Mogočnih sokolskih čet in
drugača na tisoče prihajajočega ob-
činstva sicer ni pozdravil klerikalni
župan, ali opravil je to odbornik na-
prednega bralnega društva »Preše-
ren«. Telovadba je uspela v celoti
prav dobro. Nastopilo je okoli 100
telovadk. moškega naraščaja okoli
150. Viharno je bil odobran nastop
enih in drugih. Telovadci, okoli
250, so izvajali težke proste vaje, po-
tem je sledila orodna telovadba. Te
vrste so pokazale popolno sokolsko
žolo. Telovadba je trajala kakih 2 uri.
Zjutraj v nedeljo je bila tekma. V
začetniškem oddelku je bilo tekmo-
valcev 42, v nižjem pa 23. Izid tekme
je sledeči: Vrste v začetniškem od-
delku: Gorica 277 točk, to je 92-33%;
Miren 268 točk, to je 89-33%; Trst
256-5 točk, to je 85-50%; Vrdele
256 točk, to je 85-33%; Ajdovščina
225 točk, to je 75%. Vrste v nižjem
oddelu: Trst 342 točk, to je 81-43%;
Gorica 321 točk, to je 76-43%; Vrdele
243 točk, to je 57-85%. Pred za-
četkom je spregovoril starosta dr.
Oražen par lepih besed ter pozival
na širjenje sokolske ideje. V Št. Pe-
tru je bilo navzočih okoli 10.000
ljudi.

Akad. tehn. društvo »Triglava«
v Gradcu. IV. redni občni zbor akad.
teln. društva »Triglava« v Gradcu se
vrši dne 25. rožnika 1910 ob 8. zve-
čer v prostorih društva Schönau-
gasse 17. I.

Slov. akad. društvo »Slovenija«
na Dunaju priredi v soboto, dne 25.
t. m. ob 8. zvečer programatični ve-
čer spojen s četrtletniškim večerom.

Lokal: I. Restaurant Leithner.
Mathaloni, Auerspergstr. 6. Somiš-
ljeniki in slovanski gostje dobro-
došli!

Slov. akad. društvo »Ilirija« v
Pragi. III. redni občni zbor slov.
akad. društva »Ilirija« v Pragi se
vrši dne 28. rožnika 1910 ob 8. zve-
čer v prostorih društva Melounova
ulica 4. I.

Pevsko društvo »Hlahol« v Ta-
boru na Češkem proslavi pod pokro-
viteljstvom mestne občine taborske
v dne 25. 26. in 27. t. m. svojo 50-
letnico, katere se udeležijo pevsko dru-
štvo »Slovenec« in Ljubljane in podari
ob tej priliki »Hlaholu« srebrn ve-
nec, kateri je namstavljen v izloč-

slučajje g. L. Černota v Wolfovi
ulici.

Slovenski jug.

— Bosanski proračun. Vlada je
predložila bosanskemu saboru pro-
račun, ki izkazuje 74.297.712 kron iz-
datkov in 74.322.409 kron dohodkov,
torej 24.797 kron prebitka. Potreb-
ščina so te-le: skupno ministristvo
737.330 K, osrednja uprava deželne
vlade 590.094 K, sabor 300.000 K,
notranja uprava 24.486.440 K, fi-
nančna uprava 27.240.608 K, pravo-
sodna uprava 4.411.493 K in za jav-
ne zgradbe 16.513.747 K. Iz tega iz-
kaza ni razvidno, koliko znaša pro-
račun za šolstvo. In vendar bi bilo
zanimivo izvedeti, koliko potrosi bo-
sanska vlada za šolstvo, ko je vendar
znano, da je šolstvo še na Turškem
bolje razvito kakor v Bosni.

— Radi zapostavljenja Hrvatov
ob času bivanja cesarjevega v Bosni
so hrvatski poslanci v bosanskem sa-
boru stavili interpelacijo te-le vsebi-
ne: 1. Ali je vladi znano, da je bil
hrvatski narodni poklonstveni depu-
taciji odvzet njen narodni karakter?
2. Kako zadoščenje namerava vlada
dati užaljenim narodnim čustvom
hrvatskega naroda v Bosni in Herce-
govini? 3. Kaj misli vlada storiti, da
se v bodoče ne bodo ponavljali taki
nemili slučajji? — Vlada na to inter-
pelacijo še ni odgovorila.

— Bosanski deželni odbor. V
predzadnji seji bosanskega sabora so
se vršile volitve deželnega odbora. V
deželni odbor so bili izvoljeni: Srbi:
dr. Nikola Stajonović, dr. Ivo Si-
mić in dr. Uroš Krulj; mohamedan-
ci: dr. Savfet beg Bašagić; dr. Murat
Sarić in dr. Božić; Hrvatje: dr. Ni-
kola Mandić in dr. Jozo Sumarić.
Oba Hrvata pripadata protiklerikal-
ni stranki »Hrvatske Zajednice«.

— Darilo bolgarski carici. Češki
in slovaški časnikarji podare ob pri-
liki vseslovenskega časnikarskega
kongresa v Sofiji bolgarski kraljici
Eleonori slovaško narodno nošo s
krasnimi in dragocenimi vžitki. Pre-
krasno narodno nošo je preskrbel
urednik Fran Kretz v Ogrskem
Hradišču, velik poznavatelj narodne-
ga blaga.

— Staroslovensko službo božjo
bo čital 5. julija na dan sv. Cirila in
Metoda v Zagrebu pod milim nebom
na Griču kanonik dr. Dane Šaja-
to v. i. Pri službi bodo pela vsa za-
grebska pevska društva, seveda sa-
mo staroslovenske cerkvene pesmi.

— Srbski Sokol v Zagrebu je
preteklo nedeljo slavil petletnico svo-
jega obstanka. V proslavo svojega
jubileja je priredil slavnost, ki se je
je udeležilo lepo število narodnega
občinstva. Značilno je, da so bile v
slavnostni dvorani razobešene srbske
in hrvatske, potem tudi slovenske in
bolgarske narodne zastave.

Po slovenskem svetu.

— Češki Sokoli v Londonu. Ka-
kor smo že poročali, so dobili pri sve-
tovni tekmovalni telovadbi v Lon-
donu tekmovalci »Česke obce sokol-
ské« I. ceno, srebrni ščit. Tekma se
je vršila pod protektoratom angleš-
kega kralja. Tekmovalcev »Česke
obce sokolské« je bilo deset, med njimi
Slovenec Viljem Kuček iz
Zalca.

— Češko dijaštvo na slovenskem
jugu. Kakor smo že poročali, prirede
češki dijak v juliju izlet na slo-
vanski jug. Program potovanja je,
kakor se nam poroča, sledeči: Dne
15. julija zvečer se izletniki odpelje-
jo iz Prage ter pridejo v Ljubljano
dne 16. julija zvečer. Dne 17. julija
si ogledajo Ljubljano, dne 18. julija
obiščejo Postojno, dne 19. julija bo-
do v Trstu, odkoder se odpeljejo na
parniku v Benetke. Dne 23. julija se
pripeljejo na Bled, odkoder se po-
vrnejo spet v Prago. Za ta dijaški
izlet prevzame vodstvo in aranžma
novoustanovljeni »Česko - slovenski
klub« v Ljubljani.

Razne stvari.

* Mož umoril ženo. V Pakšu na
Ogrskem je nek gluhonemec z ime-
nom Engyel zaklal svojo ženo, ki ga
je hotela zapustiti. Morilec so pri-
jeli.

* Po povednji — potres. Nedavno
sta bili srbski mesti Svilajnac in Ču-
pria popolnoma poplavljeni. Ze ta-
krat je znašala škoda več milijonov
dinarjev. Dne 20. t. m. pa je bil v
imenovanih mestih močan potres, ki
je tudi napravil znatno škodo.

* Zastupljenje iz matičevanja.
V ruskem mestu Proskurov na av-
strijski meji so z zastupljenimi je-
dili zastupili ravnatelja neke pari-
ške avtomobilske družbe, ker je uve-
del avtomobilski promet ter s tem
okdoval voznike. Pet voznikov so
aretirali.

* Bodbinske drame. V vasi Do-
lina v Galiciji je polila žena posest-
nika Schütterle svojo obleko s petro-

lejem ter jo zaigala. Predno je pri-
šla pomoč, je bila nesrečna žena mrt-
va. — V Schönebergu blizu Beroli-
na je zastrupila žena slikarja Mül-
lerja svojega dvainpol leta starega
otroka in sebe, in sicer z lizolom. —
Otrok je že mrtev, žena se pa bori s
smrtjo. Vzrok razpor z možem.

* Izgubljen milijon zopet našli.
O Binkovih je nek poštne sluga v
Grunevaldu izgubil priporočeno pismo,
v katerem je bilo za en milijon
vrednosti. Zdaj so pismo našli. Vse-
boval je hipotečno - zastavni list, ki
je bil za vsakega drugega seveda
brez vrednosti. Skoraj gotovo ga je
najditelj proč vrgel, ker ni imel za
njega nobene vrednosti. Hipoteko so
že izbrisali.

* Grozovit ciklon v Slavoniji.
Med vasjo Kaniza in Šumeče je bil
pred nekaj dnevi grozovit ciklon. V
gozdu Migalovci je ciklon v širokosti
100 metrov vse pokončal. Več nego
5000 hrastovih dreves je s korenino
vred izruval. Pri tem je bil ubit nek
kmet. Nekoga drugega kmeta je cik-
lon 30 metrov visoko vzdignil, pa
je srečno padel v grmovje. Po vihar-
ju je bil gozd, kakor da bi bil nana-
vo izoran.

* Boj z nožem v cerkvi. V drža-
vi Kentuky v Ameriki sta si bila du-
hovnika baptistovske sekte, Vanno-
ver in dr. Pelly, huda sovražnika.
Tožarila sta se in končno je Pelly
svojemu nasprotniku zabranil vstop
v cerkev. Vannover je vzlic temu
prišel, in sicer ravno, ko je dr. Pelly
pridigoval. Pelly je zapustil prižni-
co in napadel svojega nasprotnika.
Nastal je boj, končno je dr. Pelly
vzel nož iz žepa in je Vannoverju
prerezal vrat. Verniki so dr. Pellyja
zgrabili in izročili sodišču.

* Hiša se je podrla. V soboto po-
noči se je v židovskem delu mesta
Lvov podrla trinadstropna hiša.
Stropi vseh treh nadstropij so se po-
drli ter pokopali stanovalce pod ra-
valinami. Stanovalci so spali. Začeli
so takoj z rešilno akcijo, doslej so
dobili 8 mrtvih in 8 težko ranjenih.
Vojasčina in policija nadaljuje re-
šilno akcijo, ker se nedvomno naha-
ja še več ponesrečencev pod razvali-
nami. Interesantno je, da je magistrat
pred kratkim dal lastniku hiše, Sa-
muelu Menkesu, ukaz, naj izprazni
hišo, ki ni več varna. Menkes je re-
kurzal, namestništvo je ugodilo re-
kurzu ter sistiralo ukaz magistrata.
V celem mestu vlada veliko razbur-
jenje.

* Duhovnik, ki štrajka. V kr-
ščanskosocialnih tirolskih listih
čitamo veselo epizodo o nekem župni-
ku, ki ni hotel iti s procesijo, ker je
konservativnega mišljenja, dočim je
godba krščanskosocialna. V dopisu
se poroča sledeče: »V občini Wennis,
ki ima 1200 prebivalcev, obstojita že
več let dve politični stranki: kršćan-
skosocialna in konservativna. Pri
pripada večina občine; kršč. social-
ci imajo tudi v odboru večino. Le-
tos so hoteli Telovo zelo slovesno s
procesijo proslaviti. Kršč. socialci
so se tega veselili, in da proslave
božjega odrešenika, so nastopili s
strelci in godbo. Toda zgodilo se je
drugače. Po slavnostni maši se je
začela procesija gibati. Pride kon-
servativni župnik Evgen Heiseler
z najsvetejšim do cerkvenih vrat, in
komaj zagleda krščanskosocialno
godbo, se obrne, postavi monštranco
v tabernakelj in gre iz cerkve. Lah-
ko si predstavljamo razburjenje. Ni-
kake procesije; ko se vse raduje, naj
Wennis žaluje! Jokajoče so odhajale
žene in otroci domov, možem se je
brala jeza z obrazov. Tako ne more
več iti. Strašno pohujšanje je! Na
merodajnem mestu v Briksnu je že
zdavnaj vse znano, toda ničesar se
ne ukrene. Gre vendar samo zoper
kršč. socialce! Če bi kršč. socialni
župnik kaj takega storil! Mnogi no-
čejo več iti k maši v Wennis in gredo
v sosednje kraje. Torej prav lepe
razmere! Na eni strani štrajka žup-
nik — na drugi strani pa vasičani.

* Železniška nesreča pri Ville-
preux. Železniška nesreča, ki se je
zgodila pri Villepreuxu, je krivo ko-
lodvorsko osebo. Službujoči uradnik
ni dal brzovlaku signala, da se usta-
vi. Strojevodja ekspresnega vlaka,
ki ne stoji v postaji Villepreux, je
hotel z vso hitrostjo voziti skozi po-
stajo. Ko je strojevodja zagledal pred
seboj na tiru osobni vlak, je hotel za-
vreti, toda bilo je že prepozno. Br-
zovlak je z vso močjo zavozil v oso-
bni vlak. V naslednjem trenutku so
že bili vozovi osobnega vlaka v ogn-
ju, vsled česar je bila rešilna akcija
zelo otežkočena. Grozna slika je bila.
Vozovi so bili popolnoma razbiti. Iz
razvalin se je slišalo ječanje in kliči
na pomoč. Železniško osebo je sku-
šalo z nepoškodovanimi potniki naj-
prej pogasiti ogenj, kar je trajalo
skoraj eno uro, ker je bilo gasilno
orodje jako nedostopno in ker je
manjkalo tudi potrebne vode. Groz-
no je bilo ječanje, ki se je čulo izpod
razvalin obeh vlakov. Ko so končno
pogasili ogenj, so šele mogli začeti z
reševanjem mrtvih in ranjenih.
Dva pomožna vlaka sta prišla iz
Versaillesa. Ranjenec se premical v
kolodvorske magacine ter jih poloti-

ki na slamo, kjer so dobili prvo zdravniško pomoč. Do devete ure zvečer so dobili 35 teko ranjenih in 15 lahko ranjenih. Več teko ranjenih je bilo tako poškodovanih, da skoraj gotovo ne bodo okrevali. Petim ranjenim so morali na mestu roke ali noge amputirati. Med 20 mrtvici je bilo 7 želez. nastavljenec in več otrok, ki so bili v spremstvu svojih staršev. Nekatera trupla so bila skoraj popolnoma sežgana. Ko je ekspresni vlak privozil v postajo, so okoli stoječi pasazirji skočili v stran. Veliko jih je bilo poškodovanih od kosov, ki so frčali od razbitih vozov. Sreča v nesreči je bila, da je več oseb zapustilo vozove osebnega vlaka. Če bi se nesreča zgodila 5 ali 10 minut prej, tedaj bi bile posledice še grozovitejše. Postajni načelnik je bil takoj suspendiran in se bo moral zagovarjati pred sodiščem. Minister za javna dela Millebrand kakor tudi prefekt departmaja sta na mestu uvedla preiskavo. Pri nekaterih potnikih so se pojavila prva znamenja blaznosti. Kakor trdijo strokovnjaki, je večidel mrtvecev našel svojo smrt šele v plamenih. Več trupel je bilo nabodenih na razvaline vozov. Žrtve bodo pokopali na državne stroške. Država ima čez 10 milijonov škode.

* **Patriotična madžarska ustanova.** Pred meseci so prinesli madžarski listi veselo vest, da je neznani madžarski rodoljub napravil ustanovo v znesku 600.000 K. Ustanova naj bi služila za to, da bi se z njenimi dohodki informirala zapadna Evropa o madžarstvu. Madžarski politiki so poskakovali veselja, ko so čuli to veselo vest. S pomočjo te ogromne ustanove bi z lahkoto razširili na tisoče brošur in političnih reklamnih spisov, s katerimi bi preslepili javno mnenje, ki zadobiva vedno bolj jasno sliko o »vitezem, svobodoljubnem madžarskem narodu.« Ker se je pisalo, da je ustanova določena v to svrhu, je vse hvalilo in proslavljalo neznanega mecena. Le toliko je bilo znano v javnosti, da je ustanovnik poslal notarju Štefanu Göreju ustanovno listino, v kateri se neznani Madžar zavezuje, da plača ogrski akademiji znanosti 600.000 K. Akademija znanosti naj izposluje na vseh znamenitejših vseučiliških stolicah za ogrsko zgodovino, ogrsko državno pravo in madžarsko literaturo. Vsi izdatki madžarskih stolic naj bi se pokrili z obrestmi ustanove. Do sedaj je bilo seveda vse v redu, ampak v redu ni bilo to, da patriot ni poslal obnem z ustanovno listino tudi denarja. No, pa Madžari so se veselili kljub temu; mislili so si, denar bo že prišel. Po Budimpešti se je splošno šepetalo, da je plemenita darovalka hči ameriškega milijardarja Vanderbilta, ki si je z milijoni kupila madžarskega grofa Szechenyija in ki sedaj živi v Budimpešti kot grofica lady Szechenyi. Člani akademije je so to odločno zanimali. Akademija znanosti s stavljenimi predlogi dobrotljivega mecena ni bila zadovoljna, marveč je svetovala ustanovniku, naj določi obresti ustanove za izdajanje znanstvenih del, ker je izključeno, da bi tuje države hotele ustanavljati na svojih univerzih stolice za madžarsko državno pravo. Tudi obresti v znesku 25.000 do 26.000 K bi bile premajhne za vzdrževanje stolic. Končno je tudi zelo dvomljivo, da bi se tuji visokošolci zanimali za madžarske zadeve. Vse to se je pri posebnih seji akademije znanosti upoštevalo in končno sklenilo, da se ustanovnik obvesti, da akademija sprejme ustanovo, če se bodo smele obresti uporabljati za izdajanje znanstvenih del. Ustanovnik je prosil nato akademijo, da mu da čas za pomislek. Od onega časa je preteklo že nekaj mesecev, ustanovnik pa se še vedno pomišlja za kaj naj določi obresti od 600.000 K. Akademija znanosti je zdaj prepričana, da je »neznani patriote« grozovito potegnil njo in vso madžarsko javnost.

Književnost.

»Slovenski Sokol« ima v št. 5. naslednjo vsebino: 1. Miroslav Tyrš. 2. Orodne vaje. 3. Vestnik slovenskega Sokolstva. 4. Raznoterosti. 5. Književnost.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.
Sodelavca okradel. Delavcu Andreju Peklaju je bilo letošnjo zimo in meseca majnika iz nezaklenjene sobe iz omare in hlaj vzete gotovine najmanj 400 K. Delanja je bil sumljiv 18 let stari tovarniški delavec Valentin Jernej, ki je s Peklajem v eni isti hiši v Novem Vodnatu stanoval, kajti fant je malo delal in malo zaslužil, pa je vendar popival in drugim za pijačo dajal. Pri njem se je našlo nekaj čez 119 K. Sedel bode za kazen 3 mesece v težki ječi.
Preveč je bil vesel. Prošlo jesen je mesarski pomočnik Anton Jamnik neko popoldne tako glasno

po Dunajski cesti vriskal in propoval, da ga je moral stražnik posvariti. Ker pa Jamnik le ni prenehal z upitjem, je bil aretovan. Jamnik se je aretaciji protivil, smilil je stražnika v prsi, se mu intrgal in zbežal na Bleiweisovo cesto. Stražnik je hitel za njim in ga vnovič prijel. Obdolženec ga je zopet od sebe sunil. Šele ko je prišel drugi stražnik na pomoč, ga je bilo možno aretovati. Obdolženec je stražnike tudi zmerjal s policijskimi barabami. Obdolženec pravi, da se vled takratne pijanosti na ničesar ne spominja. Prisodilo se mu je zato 6 tednov težke ječe.

Pretep zaradi slabe večerje. 67 let stari Jože Pibrove iz Kroke je stric Trohove žene in vsled tega mu daje Janez Troha, trafikant v Kropi, zastoj stanovanja in hrano. Med Pibrovcem in Troho je prišlo večkrat do prepira. Nekoč se je Pibrovec jezil, ker je imel za večerjo žgance in kisto zelje, med tem ko so jedli drugi golaši. Jel je Troho zmerjati in ga je spraval v tako jezo, da je za potegnil nož in ga nastavlil Pibrovcu. Pibrovec je udaril Troho s palico po roki, nakar ga je začel z nožem obdelavati. Pibrovec, ki je zadobil več ran v prsi, je pa zagnal Trohi stojalo za žveplenke v glavo. Troha je bil obsojen na tri mesece težke ječe.

Obsojen župnik. Mariborsko sodišče je župnika Muršeca iz Frana obsodilo zaradi žaljenja časti na 50 K. Župnik je namreč pripravljale otroke za birmo hotel neko dekle pripraviti do tega, da bi namesto že izbrane botre vzelo drugo, češ, izbrana botra je brezverka, ne hodi v cerkev, v njeni hiši se vedno pleše in čitajo »Štajerca« itd. Tak »poduk« je splošno navaden, a dobro je, da se dobe ljudje, ki včasih pokažejo duhovniškom pri sodišču, da ima tak verski »poduk« tudi svoje meje.

Iskalci zaklada — požigalci. V noči 7. aprila m. l. je pogorela posestniku Francetu Skacedoniku koča v Gortini na Štajerskem. V koči sta stanovala 53letni Juri Knez in njegova 35letna žena Pavla z 12letnim sinom. Sum se je takoj obrnil na Kneza, ker je imel zavarovano svoje pohištvo za 450 K, pa je že pred ognjem pospravil vse stvari v drugo stanovanje. Pavla Knez je sprva trdila, da je zažgal njen mož, toda ne z namenom, da bi dobil zavarovalnino, marveč zato, ker sta mislila, da se bo na pogorišču pokazal zaklad. V tem mnenju jo je potrdil sosed Lorenc Klančnik, s katerim sta hodila ponoči »šace« kopat. To je pa bil prazen izgovor, kajti njen 12letni sin je pred sodiščem potrdil, da ga je mati vedno nagovarjala, naj zažge bajto, da bodo dobili denar. Obljubovala mu je celo 40 kron, ako zažge. Pri obravnavi se je izkazalo, da je bil njen mož samo slepo orodje v njenih rokah. Mariborsko porotno sodišče je Jurja Kneza oprostil, njegovo ženo Pavlo pa obsodilo na tri leta ječe.

Na smrt obsojena. Porotno sodišče v Vratislavi je 28 let staro šiviljo Valesko Bunecel, ki je 12. maja umorila in oropala 80 let staro ključavničarja, obsodilo na smrt.

Telefonska in brzojavna poročila.

Celjski magistrat in sokolski zlet.
Celje, 22. junija. Celjski mestni magistrat je poslal odboru »Sokolov« odlok, s katerim prepoveduje, da bi se ob priliki sokolskega zleta dne 14. in 15. julija nosili narodni znaki v mestu, kakor tudi da bi smeli Sokoli nastopati v društvenem kroju. Končno zabranjuje, da bi se smelo pri oni priliki zbirati na ulici več nego pet oseb. S to prepovedjo hočejo celjski nemškutarji preprečiti sokolski zlet, kar pa se jim ne bo posrečilo. Slovenci se seveda proti temu fermanu mestnega magistrata pritožijo in na dejati se je, da bodo višje oblasti imele toliko preudarka, da ne bodo dopustile, da bi celjski magistrat smel na tako nedopusten način šikanirati Slovence.

Poslanska zbornica.
Dunaj, 22. junija. Začetkom današnje seje poslanske zbornice je imel finančni minister vitez Bilinski obsežen govor, v katerem se je dotaknil vseh aktualnih vprašanj. Zahteval je, da mora zbornica še v tekočem zasedanju rešiti zakon glede zvišanja davka na žganje in osebno dohodninskega davka, ter pripomnil, da je vlada pripravljena del dohodkov iz teh davkov prepustiti deželam v saniranje njih financ. Nadalje je povdarjal, da se vlada zavezuje, da ne bo osebno dohodninskega davka zvišala v prihodnjih 10 letih in da se bo tudi takrat zvišanje tega davka smelo skleniti samo z 2/3 večino. Minister je na to govoril o ministrijskih pokojninah, o zakonu glede lokalnih železnic, za kar je potreba 200 milijonov kron in o novih že-

laniških vseh, za katere je namenjen železniški upravi 10 milijonov na napravo 10.000 novih vagonov. O zgradbi novih vodnih cest je docela molčal in česar se sklepa, da vlada na to zgradbo sedaj še ne misli.

Slovenske vseučiliške zahteve.
Dunaj, 22. junija. Ob 2. popoldne je imela parlamentarna komisija »Slovenske Enote« sejo, v kateri je razpravljala o slovenskih vseučiliških zahtevah. Te zahteve obsegajo tri točke: 1. Nostrifikacije spričeval in izpitov, izdanih, odtroma položenih na zagrebškem vseučilišču za vse v državnem zboru zastopane kraljevine in dežele. 2. Do ustanovitve slovenskega vseučilišča v Ljubljani kreiranje vseučiliških stolic za slovenske dovente v Pragi ali Krakovu in 3. vlado izjavo, obvezno za državo, glede ustanovitve slovenskega vseučilišča v Ljubljani.

Bienertovo poročilo o položaju cesarja.

Dunaj, 22. junija. Ob 8. zjutraj je cesar sprejel ministrskega predsednika barona Bienerttha v posebni avdijenci, ki je trajala dobro uro. Bienertth je poročal vladarju o težkočah, nastalih glede ustanovitve italijanske pravne fakultete, o finančnem načrtu in o zgradbi vodnih cest.

Seja jugoslovanskih klubov.
Dunaj, 22. junija. Oba jugoslovanska kluba imata ob 4. popoldne skupno sejo, na katere dnevnom redu je izključno razpravljanje o vseučiliškem vprašanju.

Pogreb viteza Madeyskega.
Dunaj, 22. junija. Cesarja bo zastopal pri pogrebu bivšega naučnega ministra dr. Stanislava viteza Madeyskega dvorni maršal grof Cholodniewski.

Radi pruskih mark.
Dunaj, 22. junija. Urednik lista »Ukrainische Rundschau«, dr. Kušmir, je vložil tožbo proti vsem poljskim listom, ki so mu očitali, da je podkupljen od pruske vlade.

Nezadovoljni Poljaki.
Dunaj, 22. junija. Poljaki so z vlado silno nezadovoljni, ker ne mara ugoditi njihovim zahtevam glede zgradbe vodnih cest. Parlamentarna komisija »Poljskega kluba« je sklenila, da vztraja pri svoji zahtevi glede zgradbe kanalov. Zvečer ima o tej stvari »Poljski klub« plenarno sejo.

Bolgarski kralj na Dunaju.
Dunaj, 22. junija. Opoldne sta dospela semkaj bolgarski kralj Ferdinand in kraljica Eleonora. Po kratkem odmoru sta nadaljevala svoje potovanje v Pariz.

Kdo vlada sedaj na Hrvaškem?
Zagreb, 22. junija. Znano je, da je ban dr. Nikola pl. Tomašić že dlje časa na letovišču v Karlovih varih. Včeraj sta se odpeljala v Pešto tudi podban Chavrak in oddelni predstojnik dr. Amruš, ker sta obdva delegata v parlamentu. Vlade posle torej vodi sedaj oddelni predstojnik za pravosodje Aranicki, ki je ostal na tem mestu še izza banovanja barona Raucha.

Ogrski prestolni govor.
Budimpešta, 22. junija. »Keleti Ertesit« javlja, da bo v vladarjevem prestolnem govoru, s katerim se odpravi zasedanje parlamenta, tudi odstavek, v katerem vlada obljublja, da bo v najkrajšem času sklicala regnikolarne deputacije, ki bodo imele nalogo rešiti med Ogrski in Hrvatsko obstoječe spore.

Hrvatski delegati v Pešti.
Budimpešta, 22. junija. Hrvatski delegati so imeli danes plenarno sejo, na kateri so se posvetovali o svojem stališču nasproti vladi in parlamentarni večini. V političnih krogih govore, da bodo Hrvatje zahtevali razveljavljenje onih točk železniške pragmatike, ki se tičejo jezikovnega vprašanja na Hrvaškem.

Gospodarstvo.

Posedniki poljedelskih strojev in prodajalci takih strojev se opozarjajo na ukaz c. kr. deželnega predsednika z dne 26. aprila t. l., deželnega zakonika št. 14 iz leta 1910, o odvracanju nezdod pri obratu s poljedelskimi stroji. Prizadetim krogom svetujemo, da se s tem ukazom dobro seznanijo, ker bo odslej zadela kazen vsakogar, ki bi bil kriv kake nezdode pri poljedelskem stroju in bi bilo dokazano, da se s varnostne odredbe navedenega ukaza puščale pri porabi stroja v nemar. Izvod ukaza deželnega predsednika je nabit na ljubljanskem magistratu.

Državne železnice so imele v mesecu maju t. l. 55.765.300 kron dohodkov, to je za 5.186.836 kron več kakor v istem mesecu minulega leta. — Od 1. januarja do 31. maja so imele železnice 258.189.761 kron dohodkov, to je 25.276.487 kron več kakor v isti dobi minulega leta. — Vozilo se je ta čas z železnice 41.919.800 oseb in

prevozilo se je 32 milijonov 888 tisoč 900 tonalst blaga.

Zlata resnica.

Fran plem. Šuklje, nekdanji svobodomislec, danes klerikalni deželni glavar kranjski, je v »Letopisu Slovenske Matice« v letniku 1877 na strani 54. zapisal naslednje besede:

»Čelo pri najbolj izobraženih ljudeh je to kaj prav navadnega, da izpreminjajo svoja načela (politična), da zapustijo svoje prijatelje in somišljenike ter sramotno pobegnejo v nasprotni tabor. To se godi iz dvojnega vzroka: Ali ni bilo pri njih onega pravega prepričanja, katero izvira le iz resnega premišljevanja in preudarjanja, katero je nasledek temeljitih studij in mnogovrstnihkušenj, in potem je begunstvo nasledek duševne plitvosti in površnosti; ali pa so ti uskokki predrugačili svoje mnenje le iz materialnih razlogov, iz grde sebičnosti, iz nizke častilakomnosti, in potem izvira njihov odpad iz podlosti in nemoralnosti.«

Tako je Fran plem. Šuklje — obsodil samega sebe.

Dijaška stanovanja za prihodnje šolsko leto.

»Domovina«, ki vzdržuje v tekoči šolskem letu dijaško kuhinjo, razširi drugo leto v smislu svojih pravil delokroga. Osnovati hoče v svojem področju nekako posredovalnico za dijaška stanovanja, s čimer naj bi bilo za prvi hip nekoliko pomagano velikanskim nedostatom, ki vladajo v tem oziru med ljubljanskimi srednješolci. — Odbor »Domovine« prosi radi tega, da vsakdo, kdor bi rad vedel kakega dijaka za prihodnje šolsko leto na stanovanje, pismo sporoči odboru »Domovine« v Ljubljani najkasneje do 15. junija svoj naslov in pogoje. Oziralo se bo le na zdrava, čista in dobra stanovanja.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslavšek.

Od narave stvorjena, tako v sebi kakor tudi moči istolična Franc Jožef-ova grenčica se že desetletja predpisuje od najslovitejših zdravnikov osobito pri zdravljenju akutnega kakor kroničnega zaprtja. Naravna Franc Jožef-ova grenčica, že v malih količinah zavzeta, vpliva zanesljivo brez težkoč in ne provzroča niti draženja črevesne sluznice niti splošne depresije, torej popolnoma v nasprotju z drugimi odvajalnimi sredstvi, ki se tako kričeče ponujajo in izgledajo na zunanje jako lično. — Vzorni »naravni« učinek Franc Jožef-ove grenčice je posledica, da se lahko vporablja tudi pri oslabeledih prebavnih organih, v katerem slučaju bi druga sredstva bila prepovedana. — Preizkušeno od najpomembnejših klinikov kot n. pr. Gerhardta, Kussmaula, Leube in mnogih drugih zastopnikov zdravniške vede.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda. G. A. Petrovič v St. Petru K 2077, narodni davek železniških in poštinskih uradnikov za mesec maj. — Neimenovan z Razdrtega do Hruševja nabral K 5— z geslom: »Kjer so župniki v Razdrtem pili, in Ciril-Metodarijo obsodili, smo mi pet kron za njo zložili!« — G. Emil Sturm v Pulju K 5— darovali »Slovenski fantje« 12. stot. 87. pešp. v Pulju, mesto venca na grob v Gradcu umrlemu g. desetniku Romanu Mavriču. — G. Fran Platiniec, viš. revident južne železnice v pok. K 5—, mesto šopka na krsto g. Josipine Babič, posestnice v Kranju. — G. Fran Januš iz Domžal K 258, povodom odhoda v Ameriko. — Skupaj K 3835. — Živeli darovalci in nabiralci.
Za družbo »Bratstvo«. G. Josip Jenko v Kočevju K 10, katere je daroval neki gospod, ki noče biti imenovan. — Hvala! — Živeli!
Za dijaško podporno društvo »Domovina«. Pisarna g. dr. Al. Kokalja v Ljubljani K 20—, v kazenski zadevi Marije Narobe iz Podpeč št. 2 pri Brdu proti zakonskima Andreju in Mariji Stojc iz Prevo št. 20 pri Brdu kot od poslednjih za odpušitev žalitev plačana globa. — Srčna hvala!
Za ponesrečene brate Srbe v Šumadiji. Prof. g. dr. Ilesij v Ljubljani, K 2. — Gosp. Emil Dobrič nam je izročil nabiralno polo št. 61 z zneskom K 22, katere so darovali sledeči gg.: Emil Dobrič, trgovec, K 5, Sava Šijački, trg. sotr., K 2, F. Ahlita, Sp. Šiška, sprevodnik drž. železnice, K 1, J. Kraljevič, trgovec, K 2, A. Lukič, trgovec, K 2, Vekoslav Breznik, trg. sotrudnik, K 1, Osojbe Dobričeve trvdke, K 2, Marija Dobrič, trg. soproga, K 2, A. Derganc, brivski mojster, K 1, A. Derganc, brivski mojster, K 1, G. G. Bizič, povodom prodaje starinske slike, K 3. — Gosp. Josip Hauptman v Kočevju K 310, nabral pri omizju Kočevskih Slovencev z geslom: »Ne obupaj Srbe, s teboj plače sleherni Slovenec!« — Skupaj K 2710. — Živeli!

Poslano.

Gosp. domaće zdravilce. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljanja se priporoča raba mnogo desetletji dobro znane, pristnega »Mollovega Soldatke-praška«, ki se dobi za nizko ceno, in kateri vpliva najbolj trajno na vse težkoče prebavljanja. Originalna škatlica 3 K. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekarnar A. Molli, c. in kr. dvorni zalagatelj na Dunaju, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati Mollov preparat, zaznamovan z varstveno znamko in podpisom.

Mneje gosp. dr. Al. Craciunescu, poleti v Herculesbadu (Mehadia); pozimi v Opatiji.

Gospod J. Sarravallo, Trst.

Uspehi, ki sem jih dosegel z Vašim Serravallovim kina-vinom z železom, so bili tako povoljni, da ne bi mogel biti sedaj brez njega. Veseleli me, da Vam morem poročati, da je to vino mnogo boljše od vseh sličnih izdelkov.

Herculesbad, 14. maja 1909.

Dr. Al. Craciunescu.

Zlata svetinja
Berolin, Pariz, Rim itd.

Najboljša luza. Čistilo za zobe.

Seydlin

Dobiva se povsod.

Izdaje: O. SEYDL Stritarjeve ulice 7.

Dr. J. Z., zobozdravnik, Moravska Ostrava. Natančno in temeljito sem preizkusil Vašo ustno vodo in Vaš zobni prašek, ki ju že dolgo rabim sam kakor tudi moji bolniki, zato Vam z veseljem izražam svoje mnenje: Ustnih vod in zobnih praškov se nahaja veliko, toda v resnici dobrih je zelo malo. Bolniki naj se torej poslužujejo le onega sredstva, o katerem je preizkušeno in večletna raba izprizila, da je v resnici dobro. In ta je: **Seydlin**.

Zapomni, ne zabi:

Bolan ali zdrav,
Le »FLORIAN« rabi,
Želodcu bo prav!

je krepčilo želodca,

potrebno v vsaki skrbni hiši!

Ljudska kakovost liter K 2-40.
Kabinetska kakovost „ „ 4-80.
Naslov za naročila: »FLORIAN«, Ljubljana.

Postavno varovano.

Zahvala.

Najpresrečnejša hvala za mnogobrojne čestitke, prekrasne šopke in darila, ki sem jih prejela od svojih cenjenih gostov povodom imendana.

Lojzika Tratnik.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 17. junija: Oton Jindra, sin knjigovodje, 17 dni, Mestni trg 13.
Dne 18. junija: Ciril Heuffel, pečarjev sin, 13 dni, Poljanska cesta 60. — Ivan Jonke, poljski dninar, 50 let, Radeckega cesta 11.
Dne 19. junija: Ana Bregar, kuharica, 46 let, Zaloška cesta 11.
Dne 20. junija: Fran Klofutar, čevljar, 60 let, Radeckega cesta 11. — Ivana Beideschtein, usmiljenka, 41 let, Radeckega cesta 11.

V deželni bolnici:

Dne 16. junija: Ivan Mehle, tovarniški delavec, 42 let.
Dne 17. junija: Ivan Klarič, mizarjev sin, 4 ure.
Dne 18. junija: Anton Trotovšek, premoglar, 52 let.

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 22. junija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910. . . . za 50 kg 947
Rž za oktober 1910 za 50 kg 682
Koruzna za julij 1910 za 50 kg 541
Oves za oktober 1910 za 50 kg 725

Kofetika.

Mimoje.